

Taky někdy
jenom tiše sedíš a čumíš do prázdna, přemí-
táš nad tím, jestli po dalším pádu má cenu vstát
a rvát se znovu dál za to, co pro tebe má
v životě váhu, to znám, nesmíš to nikdy vzdát.

Hyeny čekaj' až tě uviděj' bílým praporem má-
vat, budou tě zaživa žrát a servou z tebe každej flák
masa, že pak zbude jen pár šlach a kopa kostí jak ná-
vnada pro ty supy, co furt kroužej' nad náma.

Vím, že je fakt jednodušší věci vzdávat
a pak se litovat a ptát se všech, proč se nestal zázrak,
na celej svět nadávat, ukázat fakáče, nalhávat
si, že už není návrat.

Vzpomeň si na to, že
i já musel stokrát spadnout,
abych moh' stokrát vstát a každej ten pád
mi pomoh' stopro dál, neexistuje žádněj důvod, proč to vzdát,
i když je všechno v hajzlu.

Vzpomeň si, že
i já musel stokrát spadnout,
abych moh' stokrát vstát a každej ten pád
mi pomoh' stopro dál, neexistuje žádněj důvod, proč to vzdát.

I když je někdy těžký smát
se, může se ti zdát, že už nemá smysl prát se,
že si stejně pro lidi blázen, počkej, teď ptám se,
není hloupý zahodit, co tě stálo tolik práce,
jen proto, že ti pitomci chtěj pořád na zem srážet?

Věř mi, že to znám, představ si velkej sál,
kde visej' medaile za bitvy, který jsem vyhrál
jen díky tomu, že se, kurva, nikdy nevzdávám
a radši chci pnu cestou za snama, co v hlavě mám.

Vím, že na to musíš mít víru, bez svý síly
a mít vůli velkou jak celej vesmír
a jen bít se jak býk a jednou budeš ten vítěz,
...

A pak si vzpomeň, že
i já musel stokrát spadnout, abych moh' stokrát vstát
a každej ten pád mi pomoh' stopro dál,
neexistuje žádněj důvod, proč to vzdát,
i když je všechno v hajzlu.

Vzpomeň si, že
i já musel stokrát spadnout, abych moh' stokrát vstát
a každej ten pád mi pomoh' stopro dál,
neexistuje žádněj důvod, proč to vzdát,
...

Vždycky, když tě život
srazí k zemi, můžeš zůstat ležet anebo vstát a

začít se tlemit do ksichtu všem, co chtěli vidět to,
jak jsi v beznaději, věř mi, že budou pěníť, když uviděj' to,
že oni jsou ty dole a ty stoupáš k nebi.

Jenže, když zůstaneš ležet, zavřeš ústa
a neřekneš nic, tak zůstane z tebe jenom kůrka
a problémy začnou srůstat v jeden, a to je úplnej konec,
končí to ústavem, kde tě opustí úcta.

Takže mi slib, že až budeš příště na pokraji sil,
nebudeš jenom sedět a zas čumět do tý zdi,
dej mi slib, že až budeš cejtít, že je všechno pryč,
...

Vzpomeneš si na to, že i
já musel stokrát spadnout, abych moh' stokrát vstát
a každej ten pád mi pomoh' stopro dál,
neexistuje žádnéj důvod, proč to vzdát,
i když je všechno v hajzlu.

Vzpomeň si, že i
já musel stokrát spadnout, abych moh' stokrát vstát
a každej ten pád mi pomoh' stopro dál,
neexistuje žádnéj důvod, proč to vzdát.
tak se nadechni a běž prostě dál.